

Tuần Báo Vô Vi

Quy Hội Tình Người

7 tháng 3 năm 2010

Số 87

Thiền Viện Vô Vi Quy Hội Tình Người

51 Malone Rd,

Mareeba, QLD 4880, Australia

Tel/Fax: +61 (8) 9450 7416

Di động: 0422 091358

Email: quyhoitinhnguoiv@gmail.com

Website: www.quyhoitinhnguoiv.org

Tuần này:

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Hướng Tâm
- Vườn Thơ Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy

Tờ báo hàng tuần của Thiền Viện Quy Hội Tình Người dành riêng phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Khai ngộ tức khắc là sao ?
- 2) Chơn lý là sao ?
- 3) Hào quang là sao ?
- 4) Người đời chết rồi sao còn hiện hồn về, nhờ Bé chuyện này chuyện nọ ?
- 5) Bé có vui không ?

Lời Ban Biên Tập: Mãi đến cuối tháng 10 năm 1991, Đức Thầy mới thỉnh thoảng viết kệ cho các câu đáp.

© Quy Hội Tình Người. All rights reserved.

Ngày 22 tháng 10 năm 1991 1) Hỏi : Khai ngộ tức khắc là sao ? Đáp : Thưa, khai ngộ tức khắc là khêu dậy lòng tham muốn của con người, chứ kỳ thật phải hành thì mới có, khai ngộ là mở ra mới gặp, nếu không chịu thiền giác thì suốt kiếp chỉ sống ý lại nơi xác phàm, làm sao ngộ được chơn lý.	2) Hỏi : Chơn lý là sao ? Đáp : Thưa, sự thật không thể thay đổi được, có đầy công tu thiền thì mới thấy rõ hào quang của chính mình.
3) Hỏi : Hào quang là sao ? Đáp : Thưa, ánh quang sáng chói từ bộ óc sắp lên, tròn vo thoát lớn thoát nhỏ, không còn vấp phải chuyện đời ô trược nữa, tự nó thấu triệt tam giới, hiểu được nguyên lý có có không không mà độ tha tại trần, lúc nào cũng sống vui trong hạnh Từ Bi, chuyện hung dữ tự động gác bỏ một bên, tâm hồn trong lành và thanh nhẹ. Người tu thiền đạt được đặc điểm này là quý nhất, lúc nào cũng hướng về thiền giác hơn là hơn thua bởi chuyện đời. Chuyện ngoài tai bỏ ngoài tai, không nghe là xong và sẽ không còn bận rộn và tạo cho tâm thân bất ổn. Mọi người thấy đều sẵn có niềm an lạc thật sự trong tâm, nên dọn dẹp cho sạch sẽ thì mới có cơ hội tận hưởng niềm vui vô tận trong giới thanh tịnh.	Ngày 23 tháng 10 năm 1991 4) Hỏi : Người đời chết rồi sao còn hiện hồn về, nhờ Bé chuyện này chuyện nọ ? Đáp : Thưa, phần hồn còn vẫn vương chuyện đời, hay còn trách móc gởi thừa. Còn người thật tâm tu học thì chỉ có tiếp tục tu mà thôi. Tu là thuận thiên tiến hóa, còn không tu thì mất tự chủ đến chết cũng còn hoang mang trong khổ cảnh luân hồi lục đạo, có thần không thông, có tâm không định, ý không tròn, hành trình không dứt khoát, miệng nói tu nhưng tâm không tu. Cho nên Bé thường thử bạn đạo, bằng cách cho họ đựng nhau xem họ có ý niệm dứt khoát hay không? Gần đây cũng có nhiều bạn đạo thấy rõ mình sai hơn là hiểu lầm người khác sai. Bé thấy phương pháp Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp cũng đã và đang giúp một số người hướng về con đường tu thiền giải thoát vô sanh, tự nó dứt khoát sự cạnh tranh trong nội tâm, xóa bỏ hận thù, lui về thực chất từ bi, lo tu nhiều hơn là tranh chấp, không tiền mà vui, biết họ biết mình cùng hành tiến hóa.
5) Hỏi : Bé có vui không ? Đáp : Thưa Bé rất vui khi biết họ chịu tu thay vì thừa gởi. Món quà chánh tặng cho Bé Tám là tu mà thôi, dứt bỏ hồng trần, lui về thực chất ổn định tâm thân, không cần lý luận, dành nhiều thì giờ hướng về Trời Phật khai triển tâm thức thay vì lý luận dẫn sai, nói ít tu nhiều giải trược rõ rệt. Tu là biết thương mình, nhiên hậu mới giúp đỡ người khác tiến hóa theo nhịp khai triển của Trời Đất. Văn minh khoa học đã chụp hình được quả đại cầu, giúp cho chúng ta thấy rõ cõi tạm, mưu sinh trong thời gian tùy duyên phước rồi cũng buông xuôi tất cả mà ra đi. Hiểu rõ như vậy mà không chịu tu thiền thì rất uổng cho một kiếp người tạm bợ.	

Lời Vàng Tiếng Ngọc

Tu Tiên Giải Minh

Tu tiên giải minh lý trí bàn
Thành tâm sửa đổi pháp thân an
Minh đời thấu đạo là chân lý
Hồn vía phân minh giải pháp tràng

Minh tu tiên là mình sửa, phải có tiên bộ. Rồi lúc đó cái sự tiên bộ đó nó đem lại sự sáng suốt cho mình, mình mới hiểu được rồi tự bàn, tự hóa giải sự uất khí của nội tâm.

“Thành tâm sửa đổi pháp thân an”: Mình phải có cái thành thật tìm hiểu rõ ràng cái đường pháp lý, cái đường đến và đường đi rõ ràng. Rồi mới thành tâm nghĩa là giữ lấy cái nghề chuyên môn đó để mà sửa đổi thì lúc đó cái pháp cũng tiên bộ, cái thân cũng an khương.

“Minh đời thấu đạo là chân lý”: Con người mà hiểu chuyện đời, thông cảm bề trái và bề mặt của chuyện đời thì hiểu được cái đạo lý cao siêu ở bên trên nữa. Đó là chân lý. Mà chúng ta nằm ngay trong chân lý, sống trong chân lý thì nên sống, chết vì chân lý cũng nên chết.

“Hồn vía phân minh giải pháp tràng”: Lúc đó, mới khám phá rõ ràng có hồn có vía nó phân minh. Đó, có hồn có vía, có chủ trương, có phụ tá, mới làm việc được, mới hóa giải, nó mới khuyên người ta tu được.

“Pháp tràng ban sẵn khắp nơi”: Nơi nào cũng có hết.

“Trời cao bề rộng tuyệt vời giải khuây”: Đó, lúc nào có Trời là phải có đất, có âm là phải có dương thì cái pháp tràng chỗ nào cũng có. Ngay trong gia đình chúng ta có, ngay nội tạng chúng ta có, nơi nào cũng có Trời cao bề rộng tuyệt vời giải khuây. Đó, cái sự lớn rộng của Trời đất là giáo hóa chúng ta tu bây giờ. Khi mà chúng ta thấy được, ta dòm được cái sự cao siêu của Trời đất đã tạo ra thì ta có thể tu theo cái pháp này rồi. Ta thấy cũng có Trời có đất ở bên trong cũng như bên ngoài.

Minh tâm xét đó là thầy
Trường sanh hóa giải ngày ngày dạy tu

Khi mà chúng ta hiểu được, ta xét đó là thầy. Những cảnh vật cao siêu nói rộng đó là thầy giáo hóa chúng ta để chúng ta tiến càng ngày càng xa, càng cởi mở, càng rộng lớn hơn, không bị sống trong eo hẹp nữa.

“Trường sanh hóa giải ngày ngày dạy tu”: Chúng ta lúc đó thấy trường sanh hóa giải, thấy cái sự chân lý của Trời đất là trường sanh hóa giải. Đó ngày nào, giờ phút nào cũng dạy chúng ta tu.

Dạy cho thức giác hiểu mù
Lượng cao trí rộng an vui muôn đời

Dạy cho thức giác: Dạy cho chúng ta hiểu ta, hiểu tất cả vạn linh.

“Lượng cao trí rộng an vui muôn đời”: Cái lượng cho chúng ta càng ngày càng cao, không phải vì eo hẹp việc này, việc kia, việc nọ. Mà chúng ta càng ngày càng cởi mở càng tha thứ, càng tìm hiểu sự sai lầm của mình.

Trí nó rộng an vui muôn đời. Lúc đó trong cái không không nó mới là chân lý, lúc đó chúng ta vui vẻ không có bao giờ thắc mắc nữa.

“Thương người bốn xén ai ơi”: Mấy cái người bốn xén so đo vì tiểu lợi mà quên tất cả cái đại sự đó.

“Vì người chưa thấy luật Trời pháp ban”: Không có hiểu Trời đất đã ban cái luật định rõ ràng. Mà cái người đó người bốn xén eo hẹp chỉ vì lợi cho mình không. Mà làm lợi cho người ta một chút thì nó không chịu, những người đó là không được. Mà chúng ta nên thương họ vì họ mê, họ không hiểu. Người tu chúng ta phải thương đem cái tư tưởng lành cho họ để một ngày kia họ thức giác. Rồi họ thấy cái luật Trời rõ ràng, họ mới nói rộng như mọi người khác.

Thế gian là cảnh huy hoàng
Tại người không chịu mở đàng giao tâm.

Thế gian là cảnh tốt lắm, mọi người đều có cái tâm trí sáng suốt từ cái lỗ bịch mà có thể tiến giải tới sự khai thông. Đó tại người không chịu mở, không chịu tu lấy gì mở, không chịu khai thông cái tiểu thiên địa này đâu có hòa đồng với càn khôn vũ trụ được. Mà đem giao tâm, giao tâm đó là gì? Là từ bi, bác ái sống trong mọi trạng thái của sự đau khổ của con người, lúc đó nó mới chịu tiến bộ. Lúc đó chúng ta mới thấy cái cảnh huy hoàng của Trời đất. Chúng ta mới thấy sự huyền diệu bề trái cũng như bề mặt rồi, chúng ta mới thấy cảnh huy hoàng sắp đặt rất hay, trường sanh.

Lắm khi bực tức thì thàm
Trách Trời trách đất càng lắm càng sai

Đó, những người bỗn xèn, nó thấy bực tức lắm, nó thì thàm trách Trời tại sao tôi tu tới ngày nay không được cái gì hết. A! Trách đủ thứ hết, càng lắm càng sai. Đó, nhiều bạn ở đây tu cũng vậy đã làm những đó, có những hành động đó, có những tư tưởng đó. Nhưng mà không hiểu cứ trách mãi, trách Trời trách đất. Ôi! Tôi tu tới bây giờ cũng không giúp tôi được cái gì; tôi bỏ, tôi không thêm tu. Những cái đó tôi nghe hằng đêm trong cái công phu bực tức của họ cũng nảy ra những cái ý tưởng đó. Nhưng mà cái đó đem sự lầm sai cho họ, đem sự nặng trọc cho họ, không bao giờ đem sự nhẹ nhàng cho họ.

Bất minh chủ yếu an bài
Chính mình là cảnh là đài giao tâm

Không biết cái chủ yếu an bài. Tôi đã nói cái huyền cơ tạo hóa của Trời đất đã lập cho chúng ta đây là cái chủ yếu an bài.

“*Chính mình là cảnh là đài giao tâm*”: Mình khai thông được mình hiểu cảnh tiền căn của mình. Rồi bây giờ thế nào? Mình phải phát triển thế nào? Mình phải dùng khởi điểm nào cho nó tốt để sau này mình gạt hái cái phước đức vô tận vô biên.

Lý kia chuyển hóa thậm thâm
Thực hành là chánh phải tầm tiến thân

Cái lý kia chuyển hóa thậm thâm. Cũng là một lời nói mà một người tu cao người ta cất nghĩa khác, một người tu thấp người ta hiểu khác. Nó thậm thâm huyền diệu, chứ nó không phải eo hẹp đâu, thực hành là chánh. Nhưng các bạn phải thực hành sửa đổi, phải tầm tiến thân. Đó phải tầm, phải tìm hiểu. Mà trong cái thực hành đó là gì? Là đương tâm đó.

Mỗi đêm các bạn thực hành, các bạn sửa đổi tâm tánh, bạn tầm tiến, dụng phải rồi các bạn mới thấy. À! Tôi phải sửa nó mới có tiến thân. Còn nếu tôi ngoan cố tôi giữ cái mức đó, không bao giờ tiến thân.

Quy nguyên nguồn cội phước phần
Biết mình biết họ biết tầng thấp cao

Mình trở về cái nguồn cội phước phần căn bản của mình. Các bạn tu ở đây là các bạn tự vun bồi và trồng cái cây phước đức. Thì cái phần hưởng cái lộc của bạn sau này, các bạn đâu có dám nghĩ tới mà hưởng những cái chuyện mà nhiều bạn bây giờ ngày nay được hưởng, không dám suy nghĩ tới vấn đề đó. Nhưng mà nó đến là các bạn phải hưởng. Mà do đâu? Do cái sự cố gắng tu hành của các bạn mới được. Không có cố gắng tu hành, không có bồi, không có vun bồi cái phước đức lấy gì mà có hưởng.

“*Biết mình biết họ biết tầng thấp cao*”: Mình biết mình, rồi mình biết thiên hạ, biết sự thấp cao của Trời đất đó là huyền cơ.

Thiên cơ chuyển hóa nhiệm mầu
Đi đâu cũng phải đối đầu thiên cơ

Đó, cái sự sắp đặt của bạn ngay trong bản thể bạn. Cái bàn tay của bạn có mấy sợi chỉ tay mà thầy bói người ta cũng đoán được cuộc đời của bạn. Huống hồ gì bạn thức giấc mở được cái tiểu thiên địa này thì bạn thấy cái thiên cơ chuyển hóa nhiệm mầu rõ ràng. Sắp đặt bạn đến đây học cái gì, rồi tới lúc nào bạn sẽ chuyển đi đâu, mọi người đều có công việc hết.

“Đi đâu cũng phải đối đầu thiên cơ”: Mình đi đâu không có tránh được cái thiên cơ. Cái đồ hình người ta đã tạo cho mình xuống đây để học và để tiến. Nhưng mà mình có cái sự thông minh, mình cố gắng mình tiến mau hơn, mình rút ngắn cái thời gian của thiên cơ là mình đạt tới cái pháp sớm.

Thế gian phân tính giấc giờ
So đo từng chút tạo mờ tạo sai

Ở thế gian phân tính giấc giờ so đo. Còn trên không gian thời gian không có không gian mà không có thời gian thì lúc đó nó không có người nó không có so đo. Chúng ta tu giờ phút nào rồi cũng tu, giờ phút nào chúng ta cũng niệm Phật. Rốt cuộc rồi chúng ta không có định cái giờ mà tu. Đối với những người tại sao ở thế gian phải định giờ cho nó tu, giờ tý cho nó tu. Tại gì nó động loạn quá, phải lựa cái giờ thanh tịnh để cho nó hóa giải cái sự động loạn của nó. Rồi lần lần sau này nó không còn giấc giờ nữa, giờ nào nó cũng tu, nó ngồi đó nó cũng thiền, nó đi nó cũng thiền, nó đứng nó cũng thiền, nó ăn nó cũng thiền, nói nó cũng thiền, làm gì nó cũng ở trong thiền. Bởi vì nó minh lý, nó ở trong chân lý nó là thiền.

“So đo từng chút tạo mờ tạo sai”: So đo nghĩa là tu còn binh ông Phật Thích Ca, tu mà còn binh Chúa, tu còn binh Thánh, binh Thần, tu còn binh người truyền pháp. Cái đó là so đo từng chút tạo mờ tạo sai, càng ngày càng sai thêm, không có bao giờ tiến được. Nên các bạn đã hiểu cái chữ pháp lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp mà tôi đã cắt nghĩa nhiều.

Cái pháp lý là chúng ta có lý trí chúng ta phải tìm hiểu hỏi cái tu này nó có ích gì cho tôi không? Nó có ích bản thân tôi không? Nó có ích tới gia đình tôi không? Nó có ích tới xã hội tôi không? Nó có ích tới đất nước tôi không? Nó có ích cho vũ trụ hay là không? Đó là cái pháp lý. Mình phải tìm hiểu rõ ràng. Không có nên ngu muội mê tín mà tu.

À! Pháp lý vô vi thì bạn phải phân tách cho nó từ cái có mà đi tới cái không, rồi từ cái không nó mới đạt tới cái có. À! Pháp Lý Vô Vi Khoa Học đó tùy cơ ứng biến. Cái khoa học mà khi bạn tu bạn chấp nhận hiểu rồi thì bạn dụng tới bản tánh sẵn có của bạn thì bạn phải dụng những chuyện sẵn. Mà từ cái sẵn đó nó mới giải cái sẵn. Hai cái chuyển hóa của luồng điện nó dụng chạm rồi nó mở ra, nó thức giấc. Cái tham cũng vậy nó đi tới rồi nó cũng dụng chạm rồi nó cũng thức giấc. Rồi lần lần những cái huệ đó nó mở hết.

Huyền bí là những người, cái chuyện mà trước kia mình không hiểu, mà hiện tại người thế gian cũng không hiểu. Mình đã hiểu mình và mình thấy cái huyền cơ của tạo hóa rõ ràng.

Phật Pháp: mình sống ở trong sự thanh tịnh bất cứ ở nơi nào. Nằm ngay trong chân lý mà sống. Sống trong chân lý. Chết vì chân lý. Đó, các bạn được tiến hóa lên trên cao.

Cho nên, khi chúng ta tu chúng ta phải ý thức rất rõ ràng. Trời đất có sắp đặt, không phải không sắp đặt. Đừng có tưởng các bạn ở đâu lượm liệng đại xuống đây, không đâu. Mỗi người có một cái tánh khác. Mà mỗi người có đầu óc ý chí bất khuất không có phục ai hết. À! Thì các bạn phải nắm cái đó, đó là cái đèn lồng sáng suốt của các bạn. Các bạn phải thấp để mượn cái thanh điện để thấp sáng lên nữa, càng ngày càng sáng thêm. Thì các bạn mới soi trở lộn lại, hiểu sự căn quả sai lầm của mình, rồi càng sửa càng tiến, càng sửa càng văn minh, càng sửa càng nhẹ nhàng, càng sửa con người nó càng nhỏ lại chớ nó không có già như hồi trước nữa và nó sống trong cái cảnh thới thới, nó không còn bị bởi buồn vui nữa. Mà khi nó muốn buồn là nó buồn, mà nó muốn vui là nó vui là nó chủ động thay vì bị động. Chủ động là chân lý. Bị động là tà khí ngoại xâm.

Đó, cho nên các bạn hiểu rõ cái đường lối mà tôi đã giải thích hàng tuần cho các bạn biết thì các bạn giữ đó mà tu.

Bây giờ lấy cái gì mà để sửa. Chúng ta đã có sẵn cái nguyên lý của Nam Mô A Di Đà Phật mà tôi đã khám phá ra nói cho các bạn nghe đây. Thì các bạn cứ tin tôi một thời gian ba tháng, sáu tháng đó rồi bạn niệm, các bạn thấy tâm hồn của bạn ổn định, không có cái gì thắc mắc. Lúc mà thắc mắc cái đó nó tới, nó giải cho các bạn. Thì lúc đó các bạn có một cái chìa khóa của càn khôn vũ trụ. Các bạn nắm Nam Mô A Di Đà Phật các bạn mở ra bất cứ chỗ nào. Cho nên lúc đó các bạn mới hòa với tất cả và học nơi tất cả. Đi tới chỗ nào các bạn cũng thấy chân lý. Chân lý nằm khắp nơi, không có phải ở chỗ này có mà chỗ kia không có. Tại vì người ta chưa hiểu mở nó, chưa tìm nó được, chưa nắm được cái chìa khóa để mở ra để thấy cái chân lý. Chân lý là bề trái của sự việc. Thấy được bề mặt mà không hiểu bề trái thì không được. Mặt trái nó phải khai thông, nó mới thấy chân lý.

Cho nên, các bạn tu càng tu, càng cố gắng rồi các bạn thấy các bạn tiến. Mà nhiều bạn ngồi đây nghe tôi nói rồi tự thấy mình tiến rõ ràng cái luồng di chuyển hóa vô phần hồn các bạn, các bạn thấy mình đã tiến. Các bạn đã được nhẹ nhàng và các bạn đã hiểu cái lý cao siêu mà hồi trước giờ các bạn không hiểu. Tôi nói rất tâm thường những tiếng mộc mạc không, nhưng mà trong thâm tâm các bạn nó hiểu nó cao siêu lắm. Người nhẹ chùng nào thấy cao siêu chùng nấy. Người thấp thì nó nghe nó thấy nó khỏe nhưng mà nó quên. Còn người cao nữa, nó có thể biến hóa cái lời nói tôi ra và để nó chuyển hóa đi lên trên nữa rồi nó mở những giáo lý còn cao siêu hơn nữa. Đó, các bạn thấy cái sự cố gắng của các bạn đâu có hoang phí. Sự công phu các bạn đâu có uổng. Chúng ta tiến về thanh tịnh mà, chúng ta không phải ở trong động loạn. Cho nên, bày biểu những chuyện ngoại cảnh vô ích. Cho nên, các bạn không nên tin nơi ai hết, chỉ tin nơi khả năng của các bạn tự tu tự giải. Và cái thanh điền sẵn có của các bạn càng ngày càng bồi dưỡng, càng vun bồi nó càng ngày càng thanh. Rồi nó mới tiếp thu cái thanh cao ở bên trên.

Đó, còn chuyện đời là bạn đạo cũng phỉnh bạn đạo cũng có nữa, cái đó tôi biết. Nói láo với bạn đạo cũng có nữa, cái đó tôi biết. Nhưng mà tôi đã dặn rõ là không tin. Mà nếu các bạn tin là các bạn bị gạt. Nhưng mà gạt rồi là không gạt. Bởi vì các bạn có công phu rồi các bạn có cơ hội được giải cái đó, cũng là đạt cũng tiến nữa, có công phu là được, đừng có sợ cái gì hết. Rồi các bạn sẽ học tới cái dừng dễ dàng.

Bởi vì, người ta người tu ở những cái pháp khác phải do ông thầy điểm đạo. Rồi nói bạn là chức gì ở trên Trời, bạn kia là chức gì ở trên Trời. Rồi phải phân chia ra đừng có cho lộn xộn người này, người nọ. Tại sao cái vô vi này cho lộn xộn hết trời? Trong cái lộn xộn đó mà không lộn xộn. Ngồi chung nói chuyện đụng chạm lu bù, nhưng mà không lộn xộn. Bởi vì, về sau cái thời công phu các bạn cái sự giáo dục vô vi bên trên thanh điển chúng tôi có làm việc cho các bạn, chúng tôi biết, không có bị kẹt bởi đâu mà sợ. Dù cho các bạn đạo mảnh lối này kia, kia nọ gạt cũng không sao. Nhưng mà rốt cuộc mình biết rồi. Hễ khi mình biết rồi, mình đem từ điển mình chiếu hóa cho nó. Mình đem cái từ tâm chiếu hóa cho nó. Nó phải sửa đổi. Chớ cái tánh gian manh của con người ở thế gian nó phải có. Bởi vì nó xuống đây nó nhập vào cơ thể, nó học cái ác trước, học cái hung hăng trước. Rồi nó mới tiến tới cái đạo đức sau. Mà bây giờ, chúng ta đã qua được cái quá trình hung hăng đó rồi. Chúng ta tiến tới cái đạo đức thì tự nhiên gặp thẳng hung hăng nó phải gạt một cú, chắc chắn nó phải có những cái chuyện đó. Nhưng mà cái đó là cái thử thách. Thử tâm chúng ta, coi cái tâm chúng ta có động không? Trong cái lúc đó họ đã làm như vậy, cái đó có giá trị không? Không có giá trị cho họ. Nhưng mà lại có giá trị cho chúng ta. Bởi vì chúng ta tìm hiểu rồi chúng ta không động vì chúng ta mất cái món đồ đó. Nếu mà chúng ta mất món đồ đó mà chúng ta động theo món đồ đó là chúng ta đâu có tu làm chi, uổng công phải không? Thì ta cũng như người bình thường vậy, ta đau khổ vì món đồ đó là không phải người tu. Ta mất món đồ đó và ta cảm, hiểu món đồ đó nó sẽ giúp đỡ những người mà đã ăn cướp, ăn giết của chúng ta. Rồi chúng ta đem cái tư tưởng lành cho nó qua khỏi cái giai đoạn đó, rồi nó tiến tới giai đoạn đạo đức thì thẳng đó không còn ăn cướp nữa.

Đó, cho nên tu bên vô vi nó không làm việc trước con mắt phàm. Nhưng mà nó làm việc ở trong cái giới thanh tịnh kinh, hóa giải cái tâm hồn của con người. Dùng cái thanh điển giáo dục con người. Chớ không có dùng cái hiện thực ở trước mặt. Nhưng mà cái hiện thực ở trước mặt ai giáo dục, cũng là cái phần diện của Trung Thiên Ngọc Hoàng đã giáo dục. Cho đụng chạm đó thấy không? Cho khổ đó thấy không? Cho đau đớn để thấy không? Cho khóc thấy không? Cho vui thấy không? Đó là giáo dục các bạn. Rốt cuộc các bạn xuống đây học không, chớ các bạn có làm cái gì đâu.

Khi mà các bạn đụng phải một sự đau khổ là các bạn thấy một bài học trước mặt, các bạn phải trả bài, phải trả trong cái từ bi sáng suốt. Cái bài đó mới được chấm điểm. Đi trong cái đường lối bi, trí, dũng ở bên trên mới

chấm cho các bạn. Mà các bạn làm lồi lồi thôi thôi chút đỉnh vậy mà kêu người ta chấm, rồi kể ơn với ông Trời, ông Phật, cái đó không được. Cái đó không ai chấm, không ai chứng.

Ồ ! Cho nên các bạn tu phải nhớ rằng chúng ta đang hành ở trong bi, trí, dũng để tiến thẳng bên trên. Ba cái ở dưới thế gian thì chúng ta có đầy đủ tinh khí thần, chúng ta mới làm con người xứng đáng. Còn ở bên trên các bạn phải có luồng điển bi, trí, dũng, các bạn mới trở về một chơn như ở thiên cảnh.

Cho nên, gắng tu để đạt tới, đời đạo song tu sắp đặt cho các bạn. Cơ hội này là ân xá tất cả những tội lỗi cho các bạn để tu. Các bạn gặp những nghiệp quả nặng hiện tại để trả quả, rồi các bạn tiến thêm. Chấp nhận đi để tiến chớ không có cái gì hết.

Cảm ơn các bạn.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài gòn ngày 26/06/1977)

Hương Tâm

Kính Thông Báo: Được tin thân mẫu của bạn đạo Nguyễn Hữu Ân là bà Hồ Thị Uyên, nguyên quán Tiên Nộn, Phú Vang, Thừa Thiên, Huế; trú quán tại quận Gò Vấp, TP HCM vừa tạ thế lúc 5 giờ chiều, ngày 27-2-2010 (Nhằm ngày 14 tháng Giêng năm Canh Dần) tại TP HCM hưởng thọ 90 tuổi.

Kính mong quý bạn đạo năm châu hướng tâm cầu nguyện cho bác sớm được “Siêu Thăng Tịnh Độ” và thức giấc tu hành.

Bạn đạo Úc thành thật cảm tạ.

Vườn Thơ Bạn Đạo

MẬT NIỆM

Mỗi người mỗi cảnh tu thâm tiến
Hiểu thấu chơn lành ngộ giác minh
Tự thức thiền hành khai bản ngã
Luân xa thường chuyển mở tâm linh
Công trình công quả công thiện ý
Thiện đức thiện lành tâm tự bi
Mật niệm di đà trụ sơn đỉnh
Chân nhân hội tụ điển hồn nhiên

CÁ MAU, 25-02-2010
VĂN PHONG

LIỄU NGỘ TÂM LINH

ĐỨC độ người tu hạnh đứng đầu
TÂM thiền chứng ngộ điển gom thấu
SẼT sềnh tinh luyện từ quang chuyển
CHẤT khí hóa thần tỏa sắc màu
LẪM luyện nhiều tu giải nghiệp chướng
TÂN dân Thánh Đức hiệp chung tàu
TUỜNG tri chân lý hòa vui tiến
LIỄU ngộ Tâm linh thỏa nguyện cầu.

Thanh Đa, 24-02-2010
Thiền Tâm

LO

Sự thể đương lo bởi ý mình
Đó là căn bản của vô minh
Đã nguyện quy thuận theo Trời Phật
Thời niệm hành trì mở tánh linh
Giữ chặt Đạo Trời tâm tịnh định
Chớ gieo nghiệp chướng ý tiền tình
Cảnh đời Trời Phật nương tay giúp
Hãy gắng công phu tự cứu mình.

Phú-Nhuận, 02/11/2009
TS. Phương

SỰ NGHIỆP TÂM LINH

Ấm áp vui tươi
Ở khắp mọi nơi
Hòa chung nhộn nhịp
Cảnh trời thiên nhiên

Kiếp sống nhân loại
Biết bao sự việc
Cộng đồng trao đổi
Gọi là xã hội

Mỗi người mỗi chí
Tùy theo duyên định
Đi qua học hỏi
Sự nghiệp nên hình

Kiếp sống phù sinh
Biết đâu định giới
Một kiếp làm người
Đạt thấu tâm minh

Quy về chơn tịnh
Phật pháp vu vi
Biết bao huyền bí
Đạo mở tâm linh

Học thấu chơn định
Khai thấu mở trí
Hiểu rõ chính mình
Văn minh phát triển

Phật thầy giảng dạy
Khẩu khai lời nói
Triết lý truyền đời
Hậu nhân định suy

Hiểu thấu nguyên ý
Thiền pháp mà thi
Công quả công trình
Phật gốc từ bi

Một đời Phật tính
Mọi điều tạo sinh
Thế nhân tôn kính
Người lại quy thiên

Nam mô a di đà Phật

CÁ MAU, 26-02-2010
LÝ VĂN PHONG

THIỆN KHAI CHƠN THỨC
(Kính tặng CLB Unesco Thiền Vô Vi)

CÂU giảng lời bình lý nhiệm mầu
LẠC an nhờ pháp đạt thâm sâu
BỘ đầu khai mở từ quang tiếp
THIỆN định tâm minh tỏa sắc màu
VÔ trụ diệt thanh hòa các giới
VI chơn tâm hạnh phát minh châu
HÀ sa lấp lánh trong hoàn vũ
NỘI thức khai thông thoát vọng cầu.

Phú-Nhuận, 02/03/2010
Thiền Đăng

PHÁP THIỀN (6)

PHÁP lực vô biên, thắng trước tà.
LÝ ngay lục tự, A DI ĐÀ.
VÔ tư diệt lực, câu thường niệm.
VI dẫn tuần hoàn, mở huyết ta.
KHOA Tổ phát minh, truyền phổ biến.
HỌC hành trật tự, nhần vui hòa.
HUYỀN công thiền pháp, lực thanh tịnh.
BÍ lối ngăn ngừa, trước khởi ra.
PHẬT tánh sáng ngời, trong bản thể.
PHÁP thiền giải thoát, cõi Ta Bà.

Cử Chi, 06/1/2010
BÁ TÙNG

GIỮ CĂN BẢN

Động loạn tung bồng khiến phát ngu
Trí tâm suy diễn rồi lu bù
Bấy lâu cứ ngỡ mình thanh tịnh
Giờ đã hiểu rằng ta chẳng tu
Phút cuối ăn năn gìn mạng sống
Khoảng đời niệm Phật giữ đường tu
Sao cho căn bản thân tâm định
Quyết chí quên mình học chữ ngu.

Phú-Nhuận, 02-03-2010
Thiền Sinh Phương

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 01 tháng 08 năm 1971

Mê tỉnh tỉnh mê giải tiến tiền
Luyện theo chơn pháp thân tâm tiến
Nhơn tình cảnh họa phước triền miên
Khai hạnh thông qua tiếp nối liền

Tu thời minh định tùy duyên
Giải thông nội loạn dẹp phiền nội tâm
Khi mê khi tỉnh tự tầm
Từ trong bóng tối ngấm ngấm phát quang
Điểm thông địa thế thiên đàng
Đàng nào cũng rõ phát quang chung hòa
Dọn tâm sửa tánh lập đà
Chuyển tu theo Phật thông qua bụi đời
Điểm thanh nối tiếp chẳng rời
Cảm thông tạo hóa mở lời nhủ khuyên
Khuyên người lầm lạc tùy duyên
Khai tâm tự tiến phân huyền điểm quang
Biết mình biết họ mở màn
Cảm giao thanh tịnh mọi đàng yên vui
Chuyển theo sự thể phân mùi
Thế gian cõi tạm vẫn vui qua ngày
Gắng ghi ơn bạn ơn thầy
Dù nhau vượt khỏi cõi này mới yên
Vượt lên thánh giới cõi tiên
Chuyên tâm học hỏi Phật duyên trợ hòa
Điểm thanh bố hóa phân qua
Trùng tu thơ thói mới là người tu
Vượt qua những đám mây mù
Lên cao xét thấp sự ngu chẳng còn
Nhập vào bản thể ni non
Thiên đàng tiên cảnh chẳng còn dám chê

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên